

Park se bez dotace nebude revitalizovat

Hulín (pm) – Projektová dokumentace na tenisové kurty je hotová, další administrativní příprava probíhá. Hulínská radnice zatím stále čeká na vydání stavebního rozhodnutí k pracím, které souvisejí s revitalizací městského parku. Otázkou však doposud zůstávají termíny stavby. Kurty v parku totiž souvisejí také se zahájením rekonstrukce hulínské sokolovny, která se nachází mezi ulicemi Sokolská a Holešovská. Obě stavby souvisejí právě s přemístěním uživatelů na nové kurty.

„Ideální varianta je příští rok. Do hry ale vstupuje celá řada proměnných, zejména pokud jde o dotace. Takže termín stavby si v současné době netroufnu odhadnout. Každopádně chceme, aby ty kroky na sebe navazovaly,“

nechtěl předbíhat dalším rozhodovacím procesům starosta Hulína Roman Hoza. V příštím roce by podle optimálního scénáře mohla začít rekonstrukce sokolovny, která vyjde na desítky milionů korun. Vše ale závisí na příslibení dotace z ministerstva školství. „Dotace jsou dnes bohužel velký problém. Dříve jsme alespoň tušili, za jak dlouho po podání žádosti obdržíme vyrozumění. Dnes to ale skutečně všechno trvá nesmyslně dlouho. Probíhá navíc řada kontrol, které nám práci jen komplikují,“ litoval nastavených procesů starosta Hoza.

Revitalizace parku v Hulíně není jen o stavbě tenisových kurtů. Následovat bude celková revitalizace zeleně včetně nové výsadby.

Město požádalo o pomoc

Hulín (lk) – V Hulíně ve spolupráci s pracovní skupinou a dalšími odborníky připravují další etapu projektu Regenerace sídliště Družba. Město vyzvalo obyvatele sídliště, aby ohodnotili již realizované etapy a přidali své názory na připravovanou etapu. Lidé žijící na sídlišti Družba dostali dotazník, který po vyplnění mohou odevzdat na radnici do konce května.

Slavnosti piva pohledem policistů

Záhlinice (md) – Slavnosti piva v areálu pivovaru v Záhlinicích letos v květnu navštívilo na tisíce diváků. Mnozí z nich se setkali s policejními hlídkami, které dohlížely především na bezpečnost v silničním provozu.

„Během prodlouženého víkendu jsme řešili 23 přestupků v dopravě. Nejčastěji jsme se potýkali s chodci, kteří na sobě za snížené viditelnosti při pohybu mimo obec neměli prvky z retroreflexního materiálu, aby byli na silnicích řádně vidět,“ říká policejní mluvčí Simona Kyšnerová a dodává, že mezi další prohřešky patřilo například nedodržení stanovené rychlosti, špatný technický stav vozidel a také to, že řidiči nebo spolujezdci nebyli za jízdy připoutáni bez-

pečnostními pásy. „Rychlost překročilo šest hříšníků. V průběhu akce jsme přistihli také tři řidiče, kteří usedli za volant podnapilí. Přístroj

u nich naměřil hodnotu do jednoho promile,“ upřesnila počet přestupků Kyšnerová a dodala, že z pohledu policie byla akce bezpro-

blémová, obešla se bez narušení veřejného pořádku. Přítomní policisté neřešili žádný trestný čin ani přestupek proti majetku.

Letošní slavnosti piva v Záhlinicích přilákaly tisíce diváků.

Vizionář Skopalík dělal i sbírky na Národní divadlo

Moderní zemědělství má kořeny v malé obci nedaleko Hulína na Kroměřížsku. V roce 1822 se v Záhlinicích narodil vizionář František Skopalík. Odkaz významné postavy přesahující region připomíná sedmým rokem muzeum nesoucí jeho jméno.

PETRA PÁŠOVÁ

ZÁHLINICE

František Skopalík si uvědomoval, jak je vesnice zaostalá a uzavřená. Dělal proto všechno pro změnu. S těžkým životem vesnického člověka měl vlastní zkušenost. Byl nejstarším ze sedmi sourozenců a musel otci pomáhat v hospodářství. „Tehdy byla povinná robota, kterou Skopalík často kritizoval. Respektoval ji, ale vadila mu nesvoboda. Zrušení roboty v revolučním roce 1848 znamenalo pro život obyčejných lidí obrovský posun. Už jen to, že pánové s majetkem mohli volit. To si dnes už neuvědomujeme,“ říká programová pracovnice muzea

Václava Navrátilová. Vše, co se Skopalík naučil, bylo jeho pilíř. „I potom, co přestal chodit do školy, studoval němčinu, ruštinu i latinu, kterou se učil z knih v kostele. Byl samouk, přesto se vypracoval na funkci starosty obce a vykonával ji třicet let. Taky byl člen zemské rady zasedající v Brně a dvanáct let členem říšské rady,“ uvádí Navrátilová.

Záhlinický kámen v Národním divadle

Loni republika slavila 150 let od položení základního kamene Národního divadla a i tam nechal František Skopalík svůj otisk. „Pro divadlo dělal významné sbírky a zástupci přípravného výboru ho pozvali u pří-

ležitosti zahájení stavby budovy do Prahy. Aby tam zastupoval vesnický, rolnický stav,“ vysvětluje vedoucí muzea. Skopalík totiž tehdy vytvořil selskou jízdu. Spolu s mladými Hanáky z okolí naložili kámen z místního lomu na vozy a vezli jej do Olomouce na nádraží. Odtud pak směřovali do Prahy. „V Olomouci nechali vozy, naložili kámen, Hanáky, koně a jeli po kolejích do divadla. V průvodu pak šli Prahou, hrdě jej vedli. Když my jsme loni přijeli do Prahy, měli jsme transparent, že jsme ze Záhlinic a všichni věděli, kdo je Skopalík,“ těší Václavu Navrátilovou.

Scelování pozemků i nové školy

Bývalému starostovi Záhlinic je připisováno několik důležitých kroků, například první dobrovolné scelování pozemků v celé Rakousko-Uherské říši. „To byla bomba, ale nebyl to prvopočátek družstev,“ upozorňuje Václava Navrátilová. „Pole tehdy byla rozdrobená, rolníkům se špatně pracovalo, což vedlo i k nepříjemnostem a neshodám. Viděl výhodu větších kusů, a tak přesvědčil majitele půdy, aby do toho šli. Stalo se tak v roce 1857,“ připomíná. Pozemky si v historicky prvním scelení půdy na Moravě tahali majitelé losem. František Skopalík měl zásadní podíl i na vzniku dnešní Střední zemědělské školy v Přerově, tehdy hospodářské. „Byla to první škola tohoto typu založená díky

Václava Navrátilová (na snímku), vede muzeum Františka Skopalíka v Záhlinicích sedmým rokem. Foto: Petra Pášová/Hanácké noviny

záhlinicko-kvasické a olomoucké hospodářské jednotě. I to byl pokrok. Hlavně přesvědčit tvrdohlavé Hanáky, aby posílali děti studovat. Skopalík zakládal taky čtenářské spolky, knihovny, rolnický cukrovar,“ dodává k neúnavnému snažení rodáka.

Z obecní budovy, muzeum

Ještě za jeho života měl přání, aby v obecní budově v Záhlinicích vzniklo muzeum, které by udržovalo jeho odkaz. Naplnilo se však až o mnoho let později. Od roku 1933 do roku 1963 v obci existoval Skopalíkův archiv a muzeum. Ačkoli ho pak minulý režim zrušil, místní obyvatelé se Skopalíkův odkaz snažili dál zachovávat. Záhlinice byly samostatnou obcí, místní částí Hulína jsou až od roku 1985. Podle Vác-

lavy Navrátilové to je možná i jeden z důvodů, proč otevření památníku tak trvalo. „Skopalíkovi se podařilo budovu koupit a postavit obecní dům. Za minulého režimu tam byla pobočka pošty, dětský i dospělý lékař, knihovna i záložna. V roce 2012 Hulín získal dotaci a po kompletní opravě se z něj stalo muzeum,“ popisuje Navrátilová. Muzeum má pět výstavních místností, největší z nich se čas od času proměňuje. Aktuálně nabízí výstavu, která se jmenuje z Vídně na sever a věnuje se vlakové dráze spojující Rakousko se severní částí Moravy. Bývají tam i přednášky nebo vernisáže, pravidelně se zde čte při svíčkách. Jedna místnost je stálou expozicí věnovanou Františku Skopalíkovi, třetí je připomínka staré školičky, další představuje světnici

s kuchyní, poslední místnost je pak farní a knihovna. Muzeum se také snaží co nejvíce představovat hanácký kraj.

Pro veřejnost pořádá instituce velké akce na jaře a podzim. Nejbližší budou Košť marmelád a Den řemesel před svátkem svatého Martina. „Tedy jsme vysazovali třetí lípu v obci a o prázdninách, 10. srpna, budeme po téměř padesáti letech vykonávat hanácké právo. Muzeum vede sedmým rokem a moc mě to obohatilo, příběh Františka Skopalíka je inspirující. Byl to velký člověk,“ doplňuje Václava Navrátilová.

Muzeum Františka Skopalíka v Záhlinicích je otevřené každou středu od 8.30 do 17 hodin, o prázdninách i v neděli od 13 do 17 hodin. Po domluvě je ovšem zájemcům přístupné kdykoli.

Muzeum je otevřené každou středu od 8.30 do 17 hodin. Foto: Petra Pášová/Hanácké noviny

Hulín chce přestavět sokolovnu na kulturní dům

Přestavbu sokolovny na kulturní stánek, nový park nebo opravu kostela chystají v nejbližší době v Hulíně na Kroměřížsku. Město už může pochlubit opraveným centrem, jehož rekonstrukce patřila k největším investičním akcím.

PETRA PÁŠOVÁ

HULÍN

Jednou z investic, která by mohla letos v Hulíně odstartovat, je proměna místní sokolovny na nový kulturní stánek. Celkem za zhruba 50 milionů korun. Dnes slouží jako tělocvična, sídlo v ní má TJ Spartak Hulín, který má několik oddílů. „Před lety jsme budovu převodli bezúplatně do majetku města a od té doby se o ni staráme, platíme provozní náklady. Vzhledem k tomu, že náš kulturní dům s kapacitou zhruba tři sta míst není v nejlepší kondici, chceme ho využít pro sportovní aktivity a sokolovnu, která je větší, naopak pro kulturu,“ uvedl starosta Hulína Roman Hoza. Radnice teď nechává zpracovávat stavební dokumentaci a shání peníze.

Nový sportovní komplex

Podle Hozy by měla sokolovna po rekonstrukci pojmout o polovinu více lidí a měl by v ní být prostor s mobilní posezením. „Chtěli bychom, aby vznikl sál pro plesy a v horním patře plánujeme komorní sál. Sport se přesune

do kulturního zařízení a ještě do dalších prostor. Vybudujeme nové tenisové kurty, ty stávající u sokolovny budou muset ustoupit parkování. Chceme také vytvořit sportovní komplex u koupaliště, za školou. Na to je už také zpracovaná projektová dokumentace, čekáme na stavební povolení a opět hledáme finanční zdroje,“ přibližuje plány starosta. Za místní základní školou by měl vyrůst i nový park s novou výsadbou, chodníky a okruhem pro bruslaře.

Pohodové čtvrtky

Velkým a nákladným projektem, do kterého se město Hulín před lety pustilo, byla kompletní rekonstrukce centra města. Tamní náměstí Míru tak dostalo úplně novou podobu. „Náměstí předtím nevypadalo hezky, nejtýpičtějším znakem byl pozůstatek Leninova pomníku. Chodníky byly křivé, přes křoví nebylo z jedné strany vidět na druhou, nedala sem tam udělat žádná kulturní akce. Chtěli jsme, aby se z místa stala plocha pro veřejný život, aby tam znovu bilo srdce města. To se myslím povedlo,“ hodnotí starosta.

Velkým a nákladným projektem, do kterého se město Hulín před lety pustilo, byla kompletní rekonstrukce centra města.

Foto: Petra Pášová/Hanácké noviny

Lidé opravené centrum využívají, posedávají na lavičkách, odpočívají tam nebo si čtou. Proměna stála asi pětadvacet milionů korun. „Na náměstí přes léto pořádáme řadu kulturních akcí, říká se tomu Pohodové čtvrtky. Máme tam hudební kapely, pořady s herci. Schází se tam spousta lidí, je to příjemné,“ míní Roman Hoza. Součástí obnovy bylo i vybudování Informačního centra. „Opravovali jsme náměstí a zůstala tam ošklivá budova. Nakonec nás napadlo zřídit tam infocentrum. Lidé potřebovali něco nakopírovat, hledali nějaké informace a chodili na podatelnu, která má úplně jiné úkoly,“ vzpomíná starosta.

Aktuálně se ve městě opravuje kostel svatého Václava, řemeslníci pracují na střeše. „V minulosti se tam udělaly nějaké ne úplně odborné vydařené opravy. Je dobře, že se do toho pan farář pustil. Loni jsme přispěli částkou sedm set padesát tisíc, letos máme v rozpočtu vyčleněno ještě o dvě stě tisíc víc,“ pokračuje Hoza.

Naopak mezi lidmi diskutovaná stavba domu pro seniory se nechystá. „Okres Kroměříž má na počet obyvatel dostatečnou kapacitu, takže Zlínský kraj by výstavbu finančně určitě nepodpořil. Náklady na vybudování i provoz by byly velké,“ vysvětluje starosta. Když před

lety ve městě začínali se sociálními službami, měli osm klientů. „Dnes jich je okolo sto padesáti. O služby je zájem, pomáhají hlavně lidem, kteří mají seniory ve své péči a potřebují si něco vyřídit, vzít si na chvíli volno, udělat větší nákup, jít k lékaři a jejich blízký nemůže dlouho zůstat sám,“ doplňuje.

Cimrmanova ulička

Ve městě nechybí ani koupaliště, které patří k nejnavštěvovanějším v okrese. „Zaměřujeme se na to, aby si u nás lidé mohli zaplavat. Loni jsme dělali velkou regeneraci dětského bazénu, postupně obměňujeme technologii a už teď se v podstatě chystáme

na letní sezonu,“ pokračuje starosta. Vstupné zůstane stejné, zdražovalo se loni z 50 na 60 korun.

K zajímavostem, které návštěvník ve městě také najde, pak patří ulice v těsné blízkosti náměstí, kterou zdobí cedule věnovaná Járovi Cimrmanovi. Uvádí, že Jára Cimrman tudy šel, upadl, vstal a zase tudy odešel. „Asi před deseti lety k nám přijelo divadlo Járy Cimrmana. Je poměrně vytížené, přesto se ho někomu povedlo domluvit. Při té příležitosti se udělal cimrmanovský happening, kdy Zdeněk Svěrák odhalil i desku věnovanou Cimrmanovi,“ přibližuje Roman Hoza.